

האשה היא יצירה מופלאה

אי אפשר לדבר על הצבריות, מבלי לדבר תחילה על האשה בכלל. האשה היא יצירה מופשטת של בורא העולם. זוהי ההנחה היסודית ממנה חייב להתפתח חייו וחיבתו. כמו כל יצירה מופשטת — וכל שכן של אמן גדול כזה — יש לעבור כברת דרך אחרת, כדי להבינה. כי האשה היא עולם; עולם גדול ונרחב. כדי להבין עולם זה יש צורך בכושר הסתכלות חד, מיטען תרבותי ורוחני רב ותחושה ישירה ובלתי אמצעית.

★ ★ ★
האשה היא המשימה
האשה לא נוצרה עבורו בלבד. מאז ימי בראשית שימשה כמקור השראה

מאה ברכה צפירה
משתתפת נשית נוספת מצטרפת לזיכרון שנפתח לפני חודשיים מן "העולם הזה". לברכה צפירה (45) הזכות המלאה להביע דעה על הצביון היא עצמה צברית. שנים רבות ברכה לנציגת הזמר הישראלי ועד היא נמצאת בשורה הראשונה של זמר זה. ברכה, אשר במסעותיה בעולם הספיקה להכיר גם את ה"כח"ל, זנחה במקצת בזמן האחרון פעילותה הזמרתית, החלה מקדישו רב יותר לציור — בעיקר מופשט חלון זה היא גם מביטה על הצ

בלתי מוגבלת בכל — ולכל — שסחי החיים. צדקו הצרפתים באומרים: בכל מקום בכל התרחשות — טובה או רעה — חפש את האשה.
להיחלד אשה יפה זו שאלה של מזל; אין לאיש שליטה על גורלו בטרם נולד. אך מרגע שהאשה עומדת ברשות עצמה, הרי שיופיה נתון בידיה. ולהיות אשה יפה או — זו אמנות.
אולי יישמע הדבר כמליצה בומבסטית, אך האשה היא היצור החזק ביותר הקיים עלי אדמות. היא נחונה, למשל, בתכונה המופלאה להשלים כל אובייקט שמולה כי אשליה אותה היא יוצרת — במטרה להכניס לחייה לשמה באה לעולם. מזור שדחוק בשל תכונתה זו — יצירת אוירת אשליה — היא נראית בעיני הגבר כחלשה וגורמת לו להרגיש עליונות.
כשאמרתי כי האשה היא יצירה מופשטת, חייבת אני להדגיש כי היא למרות הכל גם פיגוראטיבית. בדיוק כמו בציור מופשט שיש ניתן לסובבה לכאן ולכאן, ולכן את מקור האור או את נקודת משיכת העין מצד אל צד ומלמטה למעלה. מכאן נובע, שנקודת המשיכה בגוף האשה איננה קבועה והיא עשויה לנדוד באופן בלתי צפוי מחלק אחד של גופה למשנהו.
נוסף לכל התכונות הללו, מתגלמים ומתמזגים באשה הלכירות עמה, נוף ארצה ונימת הפיוס של משרוריה.

★ ★ ★
סופות ערביות
כאן אפשר להתחיל להשליך קבוצות אלה על הצבריות הישראליות. ראשית כל במילה כללית: הצבריות הן נשים יפות מאוד. ובשלב זה אני מתכננת ליופי טבעי. הדבר מתבטא ראשית בחזות פיזיולוגית בריאה, אשר משום מה נראית לחלק כ"מגושמת". דבר שאני כופרת בו לחלוטין. הצברית היא סמירה ובעלת גוף איתן, אך אי אפשר להצמיד לכלול את ה"הגדרה" "מגושמת". לצבריות רעמת שיער שופעת והן דרוכות כסוסות ערביות. אולי תראו השואה זו כמגוחכת, אך כבר שלמה המלך השווה את האשה ל"סוסית ברכיב פרעה", דבר המעיד כי כבר אז שמו לב להופעתה ותכונותיה המופלאות של האשה הישראלית, ועוד נגיע לכך בהמשך.
מחמאה נוספת לצבריות ולאשה היהודיה בכלל היא העובדה שהיתה מסוגלת, בתוך ערביב של תרבויות ועמים שטעפו אלפי שנה את חיי העם היהודי, לשמור על ה

במדינה

ראש הממשלה

סערה סביב בודהא

אורחי ישראל התרגלו כבר לשמוע, מדי פעם, על תחביביו המשונים של ראש הממשלה. בין ההתעמקות בשפת יחן העתיקה ותרגילי יוגה, חביבה עליו במיוחד הדת הבודהיסטית. גם בעת ביקורו של ראש ממשלת בורמה או נו בישראל אף נכנס עמו בחיכוך על מהותה העמוקה של אמונה זו. השבוע, משנתפרסמו הידיעות על נסיעתו הקרובה של ביגיי לבורמה ועל כוונתו לש" הות תקופתמה במינור בודהיסטי, בחברתו של או נו — שהוא עצמו כוהן דת — לא ייחסו לכך מרבית האזרחים חשיבות מיוחדת. האחד שבכל זאת הביע תרעומת על כך היה הרב הראשי לישראל, יצחק נסים. בהודעה שפירסם באמצעות דוברו, ציין הרב: "אין כבוד הרב הראשי מאמין שיש יסוד בשמועות ופרסומים שראש ממשלת ישראל יקיים, למעשה, בעת שהותו בי בורמה, פולחן של דת זרה".

היתה זו אזהרה גלויה לבן-גוריון, שאם אמנם יבצע את התכנית, תצפה לו בשובר סערה דתית ממדרגה ראשונה.

משפט

הזכות לקנות

בחדר קטן בשכונת התקווה, על שמיכה מגואלת בדם שנפרשה על הארץ, שכבה בחורה מעורפלת-למחצה, מבלי יכולת לקום. דקות מספר קודם לכן ביצעו בה תשעה צעירים אונס מחרד, שזיעזעו את כל הארץ. כל זה ארע לפני שנתיים בדיוק. בינתיים נשפטו הנאשמים, קיבלו כל אחד כמה שנות מאסר. אחד מהם, יוסף שם-טוב, נאשם בנסיון לאונס בלבד, מאחר ולא הוכח כי גם הוא אנס ממש. הוא נידון בפני בית הדין המחוזי לעשרים חודשי מאסר ו- עונשו הוחמר על-ידי בית המשפט העליון — בעקבות ערעור התביעה — והועלה לשנתיים מאסר.

גורם מרתיע. בבית-הסוהר בתל-מונד הקפיד שם-טוב (22) להתנהג למופת. הוא זכה לשבחים מטעם הנהלת בית-הסוהר, קיחה להשתחרר לאחר ריצוי שני-שליש מ- מאסרו, כפי שמקובל.

כעבור 17 חודשים, הועמד בפני ועדת השחרורים, שהתכנסה כדי לדון בהפחתת תקופת מאסרו. החלטת הוועדה היכתה את יוסף בהלם.

"שמענו את האסיר ויעינו שוב בתוקן", נאמר בה. "המקרה בגינו נידון האסיר הוא מקרה רציני וחמור... לאחר עיון ושיקול, וכדי שזה ישמש גם כגורם מרתיע לאסיר ולאזהרה להולכים והעלולים לי- לכת בדרכו, החלטנו שלא להשתמש בסמ- כותנו בדבר הקדמת שחרורו".

שם-טוב הודה, אשר תקופת מאסרו באה לו מיד עם שחרורו מצה"ל, קיחה שיוכל לבלות את תקופת התגים הקרובה עם הוריו. כעת, משראה את תקופתו מתנדפת, מיהר להתקשר עם עורך-הדין התל-אביבי, חיים קאזיס, הגיש באמצעותו צו-על-תנאי נגד מינהל בתי-הסוהר.

טעות בשיקול. טענותיו של קאזיס, בצו שהופנה אל בית-הדין הגבוה-לצדק, היו חמורות ביותר. טען הוא, בין השאר: "הוועדה לקחה עליה סמכות של מעין ועדת ערעורים שלישית, בדונה את האשם מחדש ובקבעה כי בגלל חומרת העבירה ובגלל הרעת עבריינים, אין לאפשר לו ליהנות מהפחתת השליש המקובל".

פסק-הדין, שניתן השבוע על-ידי בית המשפט-הגבוה-לצדק, היתה תקדים משפטי. היתה זו הפעם הראשונה שבית דין זה התערב בהחלטתה של ועדת-השחרורים לזכותו של אסיר. כתב בית-הדין, בפסק דינו: "תפקידה של ועדת השחרורים לי- הביא בחשבון שיקולי את כל המסיבות גם יחד, הנוגעות למטרות תיקונו של ה- אסיר... אשר למטרה של הרעת האסיר ואחרים, למען ישמעו ויראו, אנו מסכי- מים כי על הוועדה להתחשב גם בה, אך לא כמטרה העומדת בפני עצמה...".

"כל גישה אחרת פירושה יהיה שלילת הערך החינוכי הרב הטמון בתקופה שיכולה להיות לאסיר, לזכות בהורדת שלישי ממאס- רו אם ינהג כשורה. כאמור, אין חולק על כך שהתנהגותו של המבקש בבית-הסו- הר היתה טובה. הואיל וכן אנו סבורים שחלה טעות בשיקול הוועדה".

כעבור ימים אחדים שוחרר שם-טוב.

השם "בן-לון" הגיע אלינו קודם דרך שמועות מחוץ-לארץ. אחר-כך חדר והתפשט על-ידי אלה שבאו משם והביאו דברי "בן-לון" לעצמם ולאחרים. עד מהרה היה השם המסתורי לנוסחת-הקסם אשר בה כישפו המוכרים את הלקוחות בהציעם את סחורתם הבלתי מסומנת כששם- הפלא "בן-לון" היה האמצעי לריכוך ליבה וארנקה של הלקוחה. עכשיו הגיע המסע אל תחנתו הסופית: "בן-לון" מיוצר בישראל, תחת פיקוחה החמור של החברה הבינלאומית, ומוצריו כובשים יותר ויותר את חלונות הראווה וארונות הבגדים.

מהו ה"בן-לון"? הוא אחד מהסיבים הסינטיים הכובשים בהדרגה את עולם הטקסטיל מאז מלחמת העולם השנייה. כאשר פיתחו אותם לראשונה, כתחליף לצמר ולכותנה, שלא היו בנמצא. החוטים הסינטיים הראשונים השתדלו לדמות, כמובן, לצמר. אחר כך נוכחו יצרניהם לדעת כי יש להם סגולות טובות ומיוחדות משל עצמם ואין הכרח לנסות לחקות את הכבשים.

רצוני "בן-לון" עושים בעצמם מה שעושה כל אשה המכבדת את צורתה (ואיזו אשה אינה מכבדת את צורתה?) הם נוטלים את סיביו של אותו חומר הנקרא פוליאמיד ומשלחים אותו בכבוד גדול אל תוך הסאלון שלהם, מקום בו עושים לו, לסיב, סילסול תמידי בטיפול תארמפלאסטי. הסילסול הוא שמקנה לחוט את אוריריותו וגמישותו. הוא שמאפשר אחר-כך לבגד המוכן להתמתח כפי הצורך ולחזור אחר-כך מייד לצורתו המקורית. הוא שמבטל את הצורך בגיהוץ לאחר הכביסה. הוא גם שמקנה ל"בן-לון" את הרכות המיוחדת לו, רכות שחשה בה כל אשה שניסתה אותו על גופה. ועוד מעלה ל"בן-לון" — הוא אינו נמרט ולא נוצרים אנצים.

את חוטי ה"בן-לון" יוצרים בכל צבע רצוי ובעובי שונה, בהתאם למטרה. בישראל מייצרים חולצות לנשים ולגברים, מערכות לנשים (ראה תמונה), שמלות, בגדים תחתונים ובגדי תינוקות וילדים. בעונה האחרונה כבר משיגים בישראל גם מלבושים מקושטים בחרוזים של אבני-חן ובדוגמאות מיוחדות הסרוגות בתוך הלבוש. שקודם לכן ניתן היה לראותם רק על מוצרים כן החוץ.

מלבושי "בן-לון" קלים מאוד לכביסה. שום ליכלוך איננו יכול לחדור ממש לגוף החומר. לכן, לעתים מספיקה שטיפה סתם כדי להחזיר את הבגד לנקיונו המוחלט. אולם בשום מקרה אין צורך ביותר מאשר כביסה קלה במים פושרים ובחומרי-ניקוי עדינים.

מלבושי "בן-לון" מתייבשים מהר מאד. באקלים הישראלי די, בדרך כלל, בלילה אחד כדי שבבוקר אפשר יהיה להשתמש בבגד מחדש. אין זה רצוי לייבשם בשמש הלוהטת.

מלבושי "בן-לון" מתקיימים לעונות רבות, לכן כדאי שתדעי כי בשעת החסנתם בארון, אין כל צורך בנפטלין או באמצעים אחרים להרחקת העש. העש אינו טועם "בן-לון".